

Modlitba

Ľudstvo už od nepamäti potrebovalo vyjadriť svoju túžbu po Bohu a nadviazať nejaký kontakt s Bohom. Stalo sa tak prostredníctvom modlitby, že ľud vysielal k Bohu svoje túžby, trápenie, žiaľ, ale aj modlitby na oslavu Boha. Už v Starom Zákone poznáme takéto modlitby, ktoré sú zaznamenané v knihe Žalmov. V dnešnom modernom svete by sme sa mali k Bohu obracať vo forme modlitby čo najviac, lebo pri dnešnom trende života na človeka doliehajú mnohé ťažkosti a pokušenia, ktorým môžeme odolať len v spojení s Bohom.

Modlitba je teda najvzácnejšia činnosť nášho kresťanského života, ktorou najlepšie poslúžime nie Bohu, ale sebe a ľuďom. Práve preto nám satan zaslepuje oči, ohlušuje naše uši a skúša nás všelijakými prostriedkami, aby nám bránil zamestnávať sa otázkou modlitby. Preto cieľom jeho snahy je brániť nám v modlitbe. Smeje sa našej námahe, posmieva sa našej múdrosti, ale trasie sa, keď sa v pokore skláňame k modlitbe.

No berieme my túto stránku modlitby vážne, alebo len chodíme dookola? Je nám modlitba iba povinnosťou, alebo v nej vidíme veľkú výsadu, opravdivú radosť srdca, potrebu duše, bez ktorej nemožno žiť? Je to naozaj modlitba to, keď iba tak hovoríme svoje prosby, denne opakujeme frázy, vety a žiadosti z ktorých už mnohé stratili obsah a význam a pri ktorých naše myšlienky blúdžia ktovie kde? My musíme načúvať, otvoriť si srdce, svoju myseľ, vnútro pre pôsobenie Boha a jeho milosti. Modlitba ktorá má mať cenu, musí vychádzať z nášho vnútra, zo srdca, nemôže byť vynútená, naplánovaná, naučená. Modlitba z viery vyslaná k Bohu čistým srdcom sa nikdy nemôže minúť cieľa. Iba tí, ktorí vzývajú Pána s čistým srdcom, môžu v plnej dôvere očakávať vyslyšanie svojich modlitieb. Boh nám na to dal svoje slovo. Pre Neho je to prirodzené, aby naše modlitby vypočul a naše priania a prosby splnil. Skutočnosťou však je, že mnohí z nás veriacich Bohu neveríme a nedôverujeme. Väčšina nedostatkov nášho modlitebného života má svoj pôvod v tom, že sme sa nezamestnávali dosť vážne otázkou

modlitby: čo je to vlastne modlitba, aká má byť, ku komu sa modlíme a prečo?

Vlastným cieľom modlitby je poznanie Boha. Duša, ktorá nevníma a nepozná Boha, duchovne hynie. Nie je to nič iného, ako hlboké vedomie prítomnosti Božej, je to prežívanie prítomnosti Božej v našom živote. Je veľmi dôležité uvedomovať si potrebu stálej Božej prítomnosti. Modlitba nám pripomína našu totálnu závislosť na nebeskom Otcovi. Je to oveľa viac, než vyprosovanie určitých darov od Boha i keď prosba je cenným doplnkom modlitby. Modlitba teda iste nie je pokusom žiadať Boha o to, aby jednal podľa vôle človeka. Slovo „modlitba“ vyvoláva v duši kresťana predstavu pokorného sklonenia sa pred Stvoriteľom, keď sa otvára jeho srdce a prúdy slov vychádzajú z jeho vnútra, aby vyjadrili jeho túžby a prosby. Modlitbou sa človek ako stvorenie nie Božie, ako odlesk podľa obrazu Božieho obracia späť ku svojmu Stvoriteľovi a vzýva jeho meno.

Ak čítame prisľúbenia Božie o modlitbe, iste nás napadne, že Boh vložil do našich rúk až príliš veľkú moc; snáď ani nie sme schopní to všetko prijať, čo nám dáva.

„O čokoľvek budete prosieť v mojom mene, urobím, aby bol Otec oslávený v Synovi. Keď budete teda prosieť niečo v mojom mene, urobím to.“ Jn 14,13-14.

„Nie vy ste si vyvolili mňa, ale ja som si vyvolil vás. Ustanovil som vás, aby ste išli a prinášali ovocie a vaše ovocie aby bolo trvalé, aby vám tak Otec dal všetko, čo budete od neho prosieť v mojom mene.“ Jn 15,16.

V ten deň sa ma už na nič nebudete pýtať. Veru, veru, hovorím vám, keď požiadate Otca o niečo v mojom mene, dá vám to.“ Jn 16,23

Vo všetkých týchto citátoch sa hovorí o modlitbe v Ježišovom mene. Čo to teda znamená modliť sa v jeho mene? Neznamená to pomodliť sa oficiálne a na konci pridať „skrze Krista“. Mnohí sa takto môžu domnievať, že sa modlia k Otcovi, ale klamú sami seba. Vidíme to aj na príklade farizeja a mýtnika, ktorí sa išli modliť do chrámu. Lk 18,9-14a.

Premenenie Pána

R.: Pane, stal si sa nám útočiskom z pokolenia na pokolenie.

1 Človeka vraciaš do prachu a hovoríš: „Vráťte sa, synovia človeka!“

2 Veď tisíc rokov je u teba ako deň včerajší, čo sa pomínul, a ako jedna nočná stráž.
- R.

3 A tak nás nauč rátať naše dni, aby sme našli múdrosť srdca.

4 Obráť sa k nám, Pane; dokedy budeš meškať? Zľutuj sa nad svojimi služobníkmi.
- R.

5 Hneď zrána nás naplň svojou milosťou a budeme jasať a radovať sa po všetky dni života.

6 Nech je nad nami dobrotivosť Pána, nášho Boha; upevňuj dielo našich rúk, dielo našich rúk upevňuj!
- R.

Byť aj pred Bohom bohatý

Hovorí sa, že deti sú zrkadlom dospelých. Veľmi výstižným je aj pri téme vlastníctva hmotných dobieh, ktorá je spoločná biblickým čítaniam tejto nedele. Vyjadruje to scéna, ktorú všetci dobre poznáme. Matka podá dieťaťu hračku či sladkosť a vzápätí si z nej pýta i pre seba: „Požičiaš mi, ponúkneš ma?“ Reakcie bývajú obyčajne dvojaké. Buď dieťa zovrie pery a hračku schová za chrbát s nekompromisným „Nedám, je moja!“, alebo sa usmeje, podá ju matke a ona ju s úsmevom vráti dieťaťu. Túžba vlastníť je vpísaná do každého z nás. To však možno v slobode a radosti, ináč sa vlastníctvo stáva otroctvom.

Kazateľ z rovnomennej starozákonnej knihy si kladie otázku, čo má človek zo svojej námahy, a odpovedá, že všetko je márnosť nad márnosť. Tým poukazuje na prchavosť a prázdnotu konzumizmu, ktorý spolu s gréckou filozofiou oslaboval náboženskú horlivosť jeho židovských súčasníkov.

Ježišovo podobenstvo o boháčovi je výstižné a jasné: „Blázon! Ešte tejto noci požiadajú od teba tvoj život a čo si si nahonobil, čie bude?“ No i toto podobenstvo treba chápať v celkovom kontexte. Ježiš ním neodsudzuje samotnú starosť o hmotné veci, ako neodsudzoval ani Martinu pohostinnosť. Odsúdil len sebeckú spútanosť, hedonistické užívanie pre užívanie, kde sa stráca základný cieľ. Bez cieľa je každá cesta blúdením.

Svätý Pavol v tomto kontexte Kolosanom i nám pripomína, že večný život sa nezačína až po smrti, ale krstom. Vďaka nemu je každá činnosť už teraz súčasťou života Kristovho mystického tela. Často sme však natoľko pohltení príjemnými i nepríjemnými povinnosťami a záujmami, že na to zabúdame. Pavol preto pripomína: „Hľadajte, čo je hore, myslíte na to, čo je hore, nie na zemi.“ Práve „pohľad hore“ pomáha, aby sme sa svojou prácou stávali aj pred Bohom bohatí a užívali dobrá tejto zeme, akoby sme ich neužívali, aby sme vedeli s Pavlom „oplyvať i núdzu triet“.

Na uvádzanie biblického posolstva dnešnej nedele do života sa ponúka hneď niekoľko praktických možností. Väčšina našich činností od rána až do večera je sama osebe dobrá, ale prchavá. Ak ich však začneme modlitbou a dobrým úmyslom, dáme im úplne novú, duchovnú hodnotu a začneme sa stávať aj pred Bohom bohatými. Stačí na to niekoľko minút, ktoré menia celý deň. Aby nás hmotné starosti príliš nepohltili, či už keď sa nám darí veľkou naviazanosťou a pri neúspechu zas pesimizmom. Je potrebné správne prežívať nedelu. Je to deň odpočinku, ale aj otvorenia sa pre duchovné hodnoty i pre potreby druhých. Správne prežívaná nedela chráni pred hroziacim a všetko ničivým konzumizmom. A do tretice je to aj potreba osvojovať si cirkevnú sociálnu náuku a vedieť v súčasných diskusiách o sociálnych reformách mať správny pohľad na prácu, bohatstvo, poslanie spoločnosti, právo štátu a medze súkromného vlastníctva a namiesto politických vášní vnášať do týchto tém správny biblický postoj.

Marián Gavenda

Úmysly Apoštolátu modlitby AUGUST 2010

Všeobecný: Aby nezamestnaní, bezdomovci a chudobní našli pochopenie a prijatie, ako aj konkrétnu pomoc v prekonávaní svojich ťažkostí.

Misijný: Aby Cirkev bola domovom pre všetkých ľudí a ochotne prijala emigrantov trpiacich pre rasovú či náboženskú diskrimináciu, hlad alebo vojny.

Úmysel KBS: Aby na príhovor nanebovzatej Panny Márie mali rekreanti upretý zrak na nebo a Božie veci.

Pískat' si v daždi

Ako je možné, že niektorí ľudia majú zachmúrenú tvár, aj keď slnko krásne svieti, a iní si aj v daždi pískajú?

Ako je možné, že niektorí ľudia vidia samé zlé veci, len čo otvoria oči?

Azda im všetko pripadá nezmyselné, azda hľadajú zmysel života tam, kde sa nájsť nedá.

Oni nepotrebujú vyššiu bytosť, bez tváre, kdesi v diaľave. Potrebujú Boha, ktorý je ich osobný priateľ.

Potrebujú otca, celkom blízko pri sebe.

V blízkom kontakte s Bohom ľudia získavajú iný pohľad na veci a každé ráno nové srdce.

Každé ráno si povedz:

Som šťastný, že som tu.

Phil Bosmans „Mám ťa rád“

- Prvý štvrtok v mesiaci je dňom modlitieb za duchovné povolania a misie v našej farnosti.
- Spovedať pred prvým piatkom budeme vždy pol hodinu pred sv. omšou.

Sväté omše v 18. týždni Cezročného obdobia (C)

2.VIII. pondelok

18.00 *Za obrátenie a spásu brata Františka*

3.VIII. utorok

18.00 *Za † Annu Adamčikovú*

4.VIII. streda

18.00 *Za † z rodiny Cíferskej a Kročkovej*

5.VIII. štvrtok

18.00 *Za † Ferdinanda a Helenu Tibenských a zaťa Antona*

6.VIII. piatok - Premenenie Pána - sviatok

18.00 *Za † Štefana Hrdloviča, manželku, syna a zaťa*
Lektori: Blahová

7.VIII. sobota

8.00 *Na úmysel darcu*

8,40 *Fatimský posvätný ruženec*

Upratovanie kostola č.d. 176 - 202

8.VIII. 19. nedeľa cezročná - (C)

8.00 *Za † Lýdiu Bednárikovú – 1. výročie*
Lektori: Strížová, Hrdlovičová

9.15 *Za farníkov*

Lektori: Kordošová, Pešková

Liturgický kalendár

2.VIII. pondelok sv.Euzébius Vercellský, biskup

3.VIII. utorok sv.Peter, biskup

4.VIII. streda sv.Ján Mária Vianney, kňaz

5.VIII. štvrtok Výr.posviacky Hl.Mariánskej baziliky v Ríme

6.VIII. piatok Premenenie Pána - sviatok

7.VIII. sobota sv.Sixtus II., pápež a spol.mučeníci,

Boni viri

Keď mal mladý novinár Ivan Kralj nedávno v chorvátskej televízii príspevok, v ktorom poukázal na prehnajú namyslenosť a bezuzdnú márnomyseľnosť niektorých našich predstaviteľov šoubiznisu, prišlo mi ľúto, že ten príspevok uviedol. Ľúto, lebo si myslím, že mal s tým ešte počkať.

Dovolím si pripomenúť, o čo vtedy išlo. Menovaný novinár sa robil nevedomým a poprosil populárne speváčky a spevákov, aby sa mu predstavili. Reakcie boli viac než bezohľadné. Niektorí ho urážali a iní sa mu zas vyhrážali. On sa iba vlúdne spýtal na ich mená. Ako som povedal, bolo mi ľúto, že sa príspevok odvysielal, ale len preto, lebo si myslím, že bol odvysielaný priskoro a žiaľ, príliš jednostranne. Bol by som radšej, keby bol novinár trochu trpezlivejší a vytrvalejší vo svojej práci a urobil by celý rad takýchto príspevkov. Bolo by určite nielen zaujímavé, ale najmä poučné vidieť, ako by sa v podobných situáciách zachovali aj ostatné osobnosti šoubiznisu či iných oblastí, ale vždy všeobecne známi ľudia. Potešilo by ma, keby sa v takomto seriáli, v podobných podmienkach ocitli rôzne kategórie ľudí: politici, ekonómovia, vedci, kultúrni pracovníci, biskupi aj duchovní, športovci a lekári, učitelia a vychovávatelia. Úprimne by ma zaujímalo, čo by z takého seriálu vzišlo a aké rôzne reakcie by sme mohli vidieť.

Márnomyseľnosť je totiž ľudská vlastnosť, proti ktorej nie sme osobitne očkovaní, a preto sa niekde viac, niekde menej, prejavuje najmä u tých, ktorí sú na verejnosti známejší alebo o niečo úspešnejší a významnejší. Keďže márnomyseľnosť sa dá liečiť iba pravdou a poukazovaním na jej nepekne stránky verím, že by sme všetci radi prijali konfrontáciu s ňou, hoci aj v takej podobe, aká je možná napríklad v televíznom vysielaní. Takto by mohla verejná televízia, o ktorej sa hovorí na plné hrdlo, dosiahnuť opodstatnenejšie obhájenie svojho verejného charakteru, a to ako médium, ktoré koriguje správanie a poukazuje na druhú stranu mince. Audiatur et altera pars - nech je vypočutá aj druhá strana - vravievali dávni latiníci. Takáto forma zapojenia sa verejnosti, aj keby bola trochu drastická, verím, že by prispela k niečomu, čo nám v tejto spoločnosti osobitne chýba - ku skromnosti a jednoduchosti. Zveličovanie autorít, k čomu vo veľkej miere prispievajú aj samotné médiá, verejnosti iba škodí, no nie je ešte úplne zamorená.

Spomínam si na svojho nebohého profesora filozofie, ktorý nám jednoducho tlmočil Aristotelove múdrosti, vysloviac jeho poučku: „Ak neviete, čo je pravda, choďte sa spýtať ľudí.“ Ľudia majú totiž vycibrený cit pre mieru a pravdu. Tí, ktorých vynachádzavosť alebo demokracia, náhoda alebo Prozreteľnosť doviedli na nejaké významné miesto, sú vystavení väčšiemu nebezpečenstvu namyslenosti, teda že sú „hviezdy“ alebo múdri, silní a slávni. Keď sa ocitnú „hore“, majú sklón poskytovať oficiálne vyhlásenia, vyjadrenia, predkladať rešpektované názory, písať pamätné spisy a podobne. Nepočujeme ich často hovoriť osobne, len to, čo si pripravili pre verejnosť, to, čo je primerané ich postaveniu, vzdelaniu a čo napokon slúži zväčšovaniu ich ega. Postupom času začnú veriť v tú svoju dobre vytvorenú fikciu, myslia si, že aj celá verejnosť v ňu uverí. Verejnosť sa však nedá tak ľahko prekabátiť. Na nejaký čas možno áno, ale nadiľho nie.

Je zaujímavé, čo o tom hovorí Albert Einstein: „Oficiálne vyhlásenia sú na celom svete horšie ako názory jednotlivcov. Dobroprajní ľudia to musia mať stále na pamäti a nesmú dovoliť, aby ich ovládol hnev alebo aby boli oklamaní: senatores boni viri - senatus autem bestia.“ Toľko Einstein. A vo vysvetlení tohto posledného latinského výrazu, ktoré znie asi takto: senátori musia byť čestní ľudia, v opačnom prípade sa celý senát zmení na zvieru - je povedané dosť. Boni viri - čestným sa človek stáva neustálym korigovaním. Verejnosť je, najmä pre tých, ktorí sa na jej očiach ocitajú častejšie, silný korekčný prostriedok. Ak takýto korekčný prostriedok neexistuje, z celej našej verejnosti sa môže stať spomenuté zvieru. Vari by sme to naozaj chceli?

Anton Šuljič „Dobrý manažér“

Požehnanie pre chorých

Bože, len ty vieš vyliečiť naše rany.

Ty si skutočným lekárom nášho tela i duše. Požehnaj moju chorú priateľku, môjho chorého priateľa, môjho chorého otca, moju chorú matku...

Požehnaj všetkých chorých, na ktorých práve myslím. Cítim, že som bezmocný a neviem jej (mu) pomôcť. Slová mi viaznu v ústach.

Bojím sa, že ju (ho) svojimi slovami zraním.

Preto ťa prosím, aby si ju (ho) požehnal.

Daj, nech ju (ho) prenikne tvoja

liečivá sila a vylieči jej (jeho) chorobu.

Zohrej ju (ho) svojou láskou, aby vedel(a),

že vo svojej chorobe je pod tvojou ochranou.

Tvoj svätý a liečivý Duch premôže jej (jeho) chorobu a prenikne svetlom

všetku jej (jeho) vnútornú temnotu.

Otče, neviem, čo je pre tohto chorého najlepšie.

Nech sa vo všetkom stane tvoja vôľa.

Posilňuj ju (ho), aby sa vo svojej

chorobe necítil(a) sám (sama).

Naplň ju (ho) Duchom pravdy ako učiteľ,

ktorý žiaka uvádza do skutočného života

a ukazuje mu, na čom skutočne záleží.

Daj, nech je vnímavý(á) a vpustí

do svojho vnútra tvoje svetlo,

aby sa všetko v nej (ňom) premenilo na požehnanie,

sila aj slabosť, zdravie aj choroba,

nádej aj zúfalstvo, strach aj dôvera.

Nech vie, že je požehnaný(á) vo všetkom.

Nech tvoje požehnanie prúdi cez ňu (neho)

aj na tých, ktorí ju (ho) prichádzajú navštíviť.

Požehnaj teda túto chorú (tohto chorého)

dobrotivý a milosrdný Bože,

Otec, Syn a Duch Svätý.

Amen.

_____Anselm Grün OSB „Daruj mi široké srdce“ - modlitby

MATKINA OBETAVOSŤ Šalamún Rosenberg bol spolu so svojou rodinou odvedený do jedného z nacistických koncentračných táborov, kde každý, kto už nevládal pracovať, skončil v plynovej komore. Ako prví zomreli jeho starí rodičia, ktorých poznačili dlhé hodiny strávené v neľudských podmienkach, nedostatok primeranej stravy a zlá hygiena.

Šalamún vedel, že ďalší z jeho rodiny bude pravdepodobne ich mladší syn Dávid, ktorý mal menšie postihnutie a rýchlo mu ubúdali sily. Každé ráno bola rodina rozdelená na jednotlivé pracovné stanoviská. Vždy večer sa otec vracal so strachom, či práve toto nie je deň, keď prišli o Dávida. Keď vstúpil do väzenského baraku, očami rýchlo hľadal malého Dávida, najstaršieho syna Jakuba a svoju ženu.

Aj v ten večer sa vrátil so strachom. Keď vkročil dnu, nevidel nikoho zo svojej rodiny. Zmocnilo sa ho šialené zúfalstvo. Očami zúfalo hľadal drahé tváre svojich blízkych. A potom konečne uvidel ich staršieho syna Jakuba, ktorý plakal skrčený v kúte. Stále však nevidel malého Dávida a svoju ženu. Ponáhlal sa k Jakubovi a povedal: „Syn môj, povedz mi, že to nie je pravda. Vzali dnes Dávida?“

„Áno, ocko, prišli po Dávida. Povedali, že už nevládzte pracovať.“

„Ale mama, kde je mama? Ona je ešte silná. Ju určite nevzali.“

Jakub sa uslzenými očami pozrel na otca a povedal: „Ocko, ocko. Keď prišli po Dávida, veľmi sa bál a plakal. Mama mu preto povedala: Neplač, Dávid. Pôjdem tam s tebou. Neopustím ťa. Budem stále pri tebe. Ocko, mama odišla s Dávidom, aby sa nebál.“

Život bez obete je sebecko.

_____
Annie Dillardová

Lectio divina
Pravé poklady

Lk 12,13-21

¹³Ktosi zo zástupu mu povedal: Učiteľ, povedz môjmu bratovi, aby sa so mnou rozdelil o dedičstvo. ¹⁴On mu odpovedal: Človeče, kto ma ustanovil na to, aby som vynášal rozsudky alebo delil? ¹⁵A pokračoval: Dajte pozor a vyvarujte sa akejkolvek chamtivosti po nadbytku! Lebo život človeka nezávisí od jeho majetku a hojnosti. ¹⁶A potom im povedal toto podobenstvo: Istému boháčovi prinieslo pole hojnú úrodu. ¹⁷Rozmýšľal a hovoril si: Čo urobím? Veď nemám kam pozvávať úrodu. ¹⁸Potom si povedal: Urobím toto: Zrúcam svoje sýpky a postavím väčšie. Tam potom uloží všetko obilie i svoj majetok a ¹⁹poviem si: Duša, máš

veľa majetku na mnoho rokov. Odpočívaj, jedz, pi a vesel sa! ²⁰Ale Boh mu povedal: Blázon! Ešte tejto noci požiadajú o tvoj život a komu ostane to, čo si nahobil? ²¹Tak bude s každým, kto zhŕňa poklady pre seba, a nie je bohatý v Bohu.

Ďalšie čítania: Koh 1,2 - 2,21-23; Ž 90,3-4.12-14.17; Kol 3,1-5.9-11

ČÍTANIE:

V dnešnom čítaní škriepni bratia dostali od Ježiša krátku odpoveď. Ježiš odmieta byť zatahnutý do ich hádky a oni musia vyriešiť spor sami. Avšak Ježiš majstrovsky mení otázku na možnosť niečo ich naučiť. A tak po výroku pokračuje podobenstvom.

Bohatý muž sa v podobenstve cíti veľmi dobre. Nielenže má dobrú úrodnú pôdu, ale je tiež vynikajúci farmár s nadbytkom pšenice a iných bohatstiev. Verí, že väčšia stodola na uskladnenie jeho „pokladu“ ho zabezpečí na celý život.

Bohatý muž si vykresľuje svoju budúcnosť. Bude žiť ľahký život; jedlo a bohatstvo na dosah ruky a on bude môcť jesť, piť a hodovať a jeho život bude slnečný, bezstarostný. Žiaľ, nie je dostatočne bystrý po duchovnej stránke a zabúda myslieť na potreby iných ľudí a na Božie plány.

Bohatý muž úplne prehliadol Boha, ale Boh na neho nezabudol. Tá noc bola pre bohatého muža tou poslednou na zemi. A nevyzeralo to tak, že by bol na ceste do neba!

V tomto podobenstve Ježiš neodsudzuje človeka preto, že je bohatý. Kritizuje ľudský postoj k Bohu k ostatným ľuďom a ľudskú manipuláciu s bohatstvom. Lukáš nadväzuje na túto tému v Sk, kde prináša správu o tom, že veriaci boli spolu a všetko mali spoločné (Sk 2,44-45). Predávali pozemky a majetky a rozdeľovali ich všetkým, podľa toho, ako kto potreboval.

Cirkev verila, že podeliť sa s ostatnými bolo správne a spravodlivé ako praktické vyjadrenie lásky. Vzájomná láska jednoznačne nebola tým, čo tento bohatý muž zvažoval. Ale Ježiš učí, že je to jediný spôsob, ako sa majú jeho nasledovníci správať.

MEDITÁCIA:

Popri svojich pozorných obchodných plánoch a rozhodnutiach venoval bohatý muž málo myšlienok Bohu a ostatným ľuďom. Ako plánujeme svoj život? Aké rozhodnutia robíme, od koho očakávame vedenie a usmerňovanie? Uvažujme nad Ježišovým výrokom: „Tak bude s každým, kto zhŕňa poklady pre seba, a nie je bohatý v Bohu.“ Aké veci a postoje vyplňajú náš život? Čo sa môžeme naučiť z úryvku o zdravých a nezdravých postojoch k peniazom? Prečo Ježiš volá muža v podobenstve „bláznom“?

MODLITBA:

Použijeme slová z Kol 3,1-5, aby nás podnietili k modlitbe s Pánom.

KONTEMPLÁCIA:

Uvažujme, ako môžeme Ježišovu radu „zhromažďujte si poklady v nebi“ (Mt 6,19-21) uviesť do svojho praktického života? Čo myslíte, čo robí človeka bohatým v Božích očiach?

Strávme čas v tichosti pred Bohom a dovoľme mu odhaliť jeho bohatstvá, poklady v našom živote.

www.fara.sk/vistuk/

www.vistuckespektrum.sk

Spoločenstvo pri farskom kostole Najsvätejšej Trojice
vo Vištuku